

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci

žalobce: **L. B.**,
bytem S., Ú. n. L.,
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Chuchútem, LL.M.,
sídlem náměstí Junkových 2772/1, Praha 5,

proti

žalované: **obec Keblov**,
sídlem Keblov 75, Keblov,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované,

takto:

- I. Řízení se **zastavuje**.
- II. Žalobci se **vrací** část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč. Tato částka bude žalobci vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žalobci se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Žalovaná **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 24. 6. 2018 se žalobce domáhal vydání rozhodnutí v řízení o žádosti žalobce ze dne 1. 2. 2018 podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), kterou se domáhal poskytnutí informací vztahujících se k volbám do Poslanecké sněmovny Parlamentu konaných ve dnech 20. - 21. 10. 2017, a to za účelem shromáždění podkladů pro jím připravovanou akademickou práci.
2. Podáním ze dne 16. 7. 2018 žalobce vzal žalobu zpět. Uvedl, že dne 12. 7. 2018 mu byl doručen e-mail s požadovanými informacemi, čímž došlo k ukončení nečinnosti žalované. Požádal o náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. ve výši 13 342 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.

3. Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.
4. S ohledem na to, že žalobce vzal svůj návrh zpět a o obsahu tohoto podání nejsou pochybnosti, soud prvním výrokem řízení zastavil podle § 47 písm. a) s. ř. s.
5. Podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Podle § 10 odst. 5 zákona o soudních poplatcích v řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé.
6. K zastavení řízení došlo před vydáním rozhodnutí o věci samé, soud tedy podle § 10 odst. 3 věty první zákona o soudních poplatcích rozhodl druhým výrokem o vrácení části zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci usnesení (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).
7. Pokud jde náhradu nákladů řízení, podle § 60 odst. 3 s. ř. s. platí, že *„[ž]ádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.“* Podle § 60 odst. 7 s. ř. s. *„[j]sou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává.“* Žalobce vzal žalobu zpět, neboť poskytnutím informací došlo k ukončení nečinnosti žalované. Z předloženého e-mailu zaslaného žalovanou žalobci vyplynulo, že žalovaná skutečně žalobci požadované informace poskytla. Žalobce tedy zjevně vzal žalobu zpět pro pozdější chování žalované a měl by tedy podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení.
8. Soud nicméně při rozhodování o náhradě nákladů přihlédl k specifickým okolnostem tohoto případu a dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro aplikaci § 60 odst. 7 s. ř. s. Soud nejprve poznamenává, že je mu z vlastní úřední činnosti známo, že žalobce podal ke zdejšímu soudu v červnu tohoto roku větší množství žalob směřujících proti Krajskému úřadu Středočeského kraje nebo proti obcím ve Středočeském kraji, jimiž se za obdobných, byť ne ve všech případech zcela shodných skutkových okolností domáhá buď ochrany proti nečinnosti obcí při vyřizování jeho obdobných žádostí o poskytnutí informací, anebo zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje o odvolání proti rozhodnutím, kterými jednotlivé obce jako prvostupňové správní orgány rozhodly o jeho žádostech o poskytnutí informací (např. řízení vedená pod sp. zn. 43 A 72/2018, 43 A 73/2018, 43 A 74/2018, 43 A 76/2018, 54 A 69/2018, 54 A 70/2018, 54 A 71/2018, 54 A 72/2018, 55 A 73/2018, 55 A 74/2018, 55 A 75/2018 a 54 A 76/2018). Ve všech uvedených věcech je žalobce zastoupen advokátem. V tomto konkrétním případě je dále z tvrzení žalobce obsažených již v žalobě zřejmé, že žalobce doručil svou žádost o poskytnutí informací na e-mailovou adresu mikroregionu Ž. (p.@z.c.), jehož je žalovaná členem, namísto elektronické podatelny žalované (keblov@zelivka.cz) jakožto povinného subjektu. Ta je přitom řádně zveřejněna na jejích internetových stránkách (h.), a to v sekci „Obecní úřad“. Žalovaná ji taktéž uvádí jako kontaktní adresu ve své úřední komunikaci (včetně odpovědi na stížnost žalobce ze dne 14. 3. 2018). Aniž by tedy soud bez provedení dokazování činil závěry o důvodnosti žaloby, je zřejmé, že to mohl být i žalobce, kdo

pochybil, neboť žádost o poskytnutí informací zaslal na nesprávnou e-mailovou adresu (tj. neúčinně, srov. § 14 odst. 3 a 4 zákona o svobodném přístupu k informacím). Žalobce sám v žalobě uvedl, že byl již dne 14. 3. 2018 vyrozuměn žalovanou o tom, že jeho žádost nebyla žalované doručena. V žalobě rovněž uvedl, že dne 27. 3. 2018 obdržel komunikaci mezi správcem adresy p.@z..c. a žalovanou, z níž bezpochyby plyne, že žalobce měl žádost doručit přímo na e-mailovou adresu žalované nebo do její datové schránky. Za této situace se tedy nabízelo, aby žalobce jednoduše vyřešil celou věc prostřednictvím další komunikace se žalovanou

či podáním nové žádosti zaslané tentokrát na e-mailovou adresu žalované nebo do její datové schránky, případně i prostřednictvím pošty, zvláště pokud žalovaná neuvedla nic, co by nasvědčovalo tomu, že hodlá poskytnutí informací odepřít. Žalobce však bez dalšího přistoupil přímo k podání žaloby proti žalované. Jinými slovy, žalobce měl možnost ještě před podáním žaloby učinit takové kroky, kterými by dosáhl poskytnutí informací. Tak by zároveň předešel vzniku tohoto sporu. Jakkoliv soud neupírá žalobci právo domáhat se soudní ochrany, jeho reakce byla v daném případě zcela neadekvátní daným okolnostem. Ostatně, jak nedávno lapidárně konstatoval i Ústavní soud (ve vztahu k nepřiměřeným nákladům řízení), normální je nesoudit se (srov. bod 28 nálezu ze dne 22. 5. 2018, sp. zn. IV. ÚS 1374/17, dostupný na <http://nalus.usoud.cz/>). Žalobce navíc, byť je sám studentem Právnické fakulty Univerzity Karlovy a daná věc je právně triviální, využil zastoupení advokátem, čímž náklady řízení navýšil o jejich podstatnou část (12 342 Kč, tj. více než 90 %). Soud zohlednil i to, že tvrzená nečinnost žalované nezasahuje bezprostředně do žalobcovy právní sféry, nýbrž toliko přinesla potíže při sběru dat pro výzkum, který provádí v rámci své akademické činnosti. Uložit žalované povinnost zaplatit žalobci částku ve výši 12 342 Kč na náhradu nákladů řízení se v tomto kontextu jeví jako nepřiměřené a nespravedlivé. Na základě uvedeného proto soud shledal, že jsou dány důvody zvláštního zřetele hodné a žalobci náhradu nákladů podle § 60 odst. 7 s. ř. s. zcela nepřiznal.

9. Čtvrtým výrokem soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. rozhodl, že žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. července 2018

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.